

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

آیین نامه اداری، استخدای
اعضای هیات علمی دانشگاه ها و
موسسات آموزش عالی و پژوهشی وابسته

فهرست

صفحه	عنوان
۲	▪ فصل اول : کلیات و تعاریف
۴	▪ فصل دوم : ورود به خدمت و استخدام
۶	▪ فصل سوم : ترفیع پایه و ارتقا
۹	▪ فصل چهارم : ماموریتها
۱۲	▪ فصل پنجم : فرصتهای مطالعاتی
۱۴	▪ فصل ششم : نظام پرداخت
۱۷	▪ فصل هفتم : ارزیابی عملکرد
۱۸	▪ فصل هشتم : بازنشستگی
۲۰	▪ فصل نهم : مرخصی ها
۲۴	▪ فصل دهم : تکالیف عمومی
۲۷	▪ فصل یازدهم : سایر مقررات

فصل اول : کلیات و تعاریف

ماده (۱)

مؤسسه: منظور از مؤسسه دانشگاه ، انستیتو پاستور و مراکز تحقیقاتی مستقل و دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی می باشد.

ماده (۲)

شاغلین خدمات آموزشی - پژوهشی و پژوهشی دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی که به امر فعالیت های هفت گانه طبق ماده ۱۰ می پردازند، در این آئین نامه اعضای هیات علمی مؤسسه نامیده می شوند. مراتب علمی اعضای هیات علمی آموزشی و پژوهشی:

آموزشی (آموزشی- پژوهشی) پژوهشی

* مربی آموزشیار

مربی پژوهش	مربی
استادیار پژوهش	استادیار
دانشیار پژوهش	دانشیار
استاد پژوهش	استاد

* صرفاً جهت افراد شاغل است و پس از بازنشستگی شاغلین حذف می گردد.

ماده (۳)

عضو هیات علمی تمام وقت جغرافیائی فردی است که به طور تمام وقت کامل و ۵۴ ساعت در هفته در اختیار مؤسسه می باشد و حق انجام کار انتفاعی تخصصی خارج از مؤسسه را ندارد.

ماده (۴)

عضو هیات علمی تمام وقت (غیر تمام وقت جغرافیائی) فردی است که هفته ای چهل ساعت طبق برنامه تنظیمی مؤسسه خدمت می نماید.

ماده (۵)

عضو هیات علمی نیمه وقت فردی است که هفته ای بیست ساعت طبق برنامه تنظیمی مؤسسه خدمت می نماید.

ماده ۶)

هرواحد آموزشی میزان درسی است که مفاد آن به صورت نظری ۱۷ ساعت و یا معادل آن (واحد معادل آموزشی) در طول یک نیمسال تحصیلی یا دوره تابستانی تدریس می شود.

ماده ۷)

هر واحد پژوهشی معادل ۴ ساعت فعالیت پژوهشی در هفته می باشد.

ماده ۸)

واحد معادل آموزشی که در این آیین نامه واحد معادل نامیده می شود به خدمتی اطلاق می شود که ارزش آموزشی آن معادل واحد های تدریس موظف دانشگاهی باشد.

ماده ۹)

استاد راهنما از اعضای هیات علمی مؤسسه است که علاوه بر انجام تکالیف مرتبط، مسئولیت هدایت تحصیلی و راهنمایی دانشجویان در مقاطع تحصیلی مختلف را در زمینه مشکلات آموزشی، پژوهشی و فردی بر عهده می گیرد.

ماده ۱۰)

فعالیت های هفت گانه عضو هیات علمی عبارتند از: فعالیت های آموزشی، پژوهشی، فرهنگی، توسعه فردی فعالیت های اجرایی و مدیریتی، ارائه خدمات بهداشتی، درمانی و ارتقای سلامت و فعالیت های تخصصی در خارج از موسسه

ماده ۱۱)

خدمت قابل قبول به حضور فعال عضو هیات علمی در موسسه متبوع و اجرای فعالیت های هفت گانه و شرکت در کمیته ها و شوراهای موسسه و سایر امور اجرایی که از طرف موسسه به وی محول می شود، اطلاق می گردد.

فصل دوم : ورود به خدمت و استخدام

ماده (۱۲)

استخدام اعضای هیات علمی در بدو استخدام به صورت پیمانی و از طریق فراخوان می باشد. ضمناً مدت قرارداد تا ۳ سال بوده و قابل تمدید است.

ماده (۱۳)

در بدو استخدام اعضای هیات علمی با مرتبه استادیاری و بالاتر به صورت تمام وقت جغرافیائی و مربیان به صورت تمام وقت استخدام می شوند.

تبصره ۱: در صورت نیاز مبرم موسسه و در شرایط استثنایی استخدام اعضای هیأت علمی استادیار و بالاتر به صورت تمام وقت با شرایطی که شورای موسسه تعیین می نماید و با تصویب هیأت امناء میسر خواهد بود.

تبصره ۲: عضو هیات علمی نیمه وقت در صورت نیاز مؤسسه و تمایل وی می تواند به تمام وقت تبدیل شود.

تبصره ۳: ادامه خدمت مربیانی که تا تاریخ ۲۹ اسفند ۱۳۸۶ بصورت تمام وقت جغرافیایی بوده اند ، به همان وضعیت می باشد.

ماده (۱۴)

اعضای هیات علمی به لحاظ نوع استخدام به صورت پیمانی و رسمی « تمام وقت جغرافیائی، تمام وقت و نیمه وقت» می باشند.

ماده (۱۵)

مؤسسه می تواند بخشی از نیاز خود به هیات علمی را از طریق بکارگیری افراد دارای خدمات قانونی و خدمات مورد تعهد و قانون نحوه تامین هیات علمی تامین نماید.

تبصره ۱: این افراد می توانند (**مشهد: یکسال**) پس از شروع خدمات قانونی و تعهدات در فراخوان استخدامی مؤسسه متبوع شرکت نمایند.

تبصره ۲: شرکت در فراخوان سایر مؤسسه ها با کسب موافقت مؤسسه مبدا و وزارت متبوع میسر خواهد بود.

تبصره ۳: شرکت در فراخوان استخدامی برای مشمولین قانون نحوه تامین هیات علمی با رعایت مفاد تبصره های ۱ و ۲ پس از گذشت ۲۰ ماه از انجام آموزش نظامی میسر می باشد.

تبصره ۴: متخصصینی که تعهدات ضریب کای خود را بعنوان کادر درمانی انجام می دهند، پس از انجام یکسال خدمت در مؤسسه در صورت موافقت همان مؤسسه می توانند در فراخوان استخدامی مؤسسه متبوع شرکت نمایند

ماده ۱۶)

شرایط عمومی ورود به خدمت به شرح زیر می باشد:

الف) تابعیت جمهوری اسلامی ایران

تبصره: در صورت نیاز موسسه به کارگیری اتباع سایر کشورها پس از طی مراحل قانونی بلامانع است.

ب) انجام خدمت وظیفه عمومی یا داشتن معافیت قانونی (برای آقایان)

ج) عدم محکومیت به محرومیت از استخدام دولتی و سابقه محکومیت جزایی مؤثر

د) عدم اعتیاد به مواد مخدر و روان گردان

ه) تائید صلاحیت عمومی (اخلاقی) توسط هیأت جذب استاد مطابق ضوابط مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی

و) نداشتن سن بیش از ۳۵ سال در بدو استخدام جهت احراز مرتبه مربی و ۴۵ سال جهت مرتبه استادیاری

و بالاتر

تبصره ۱: به ازای هر سال سابقه مفید آموزشی پس از تایید هیات ممیزه مرکزی حداکثر تا ۵ سال متناسب با

سابقه مفید آموزشی به سقف سن استخدام داوطلبین افزوده می شود.

تبصره ۲: افرادی که در مؤسسه های معتبر خارجی به صورت هیات علمی دانشیار و بالاتر خدمت نموده اند تا

حداکثر سن ۵۵ سال می توانند استخدام شوند.

تبصره ۳: به سقف سنی مدیران موسسات که داوطلب استخدام می باشند، به ازای هر سال سابقه مدیریتی

مورد تایید وزارت متبوع متناسب با سابقه مدیریتی مورد تایید، تا پنج سال افزوده می شود.

ز) دارا بودن دانشنامه مورد تائید در مقاطع کارشناسی ارشد (برای مربی)، دکترای تخصصی Ph.D، تخصص و فوق

تخصصی (برای استادیار و بالاتر) در رشته های مورد نیاز

تبصره: استخدام دارندگان مدرک دکترای حرفه ای (پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی، دامپزشکی و علوم

آزمایشگاهی) و کارشناسی ارشد رشته های بیهوشی و رادیولوژی، متخصصین دارای گواهینامه تخصصی (پره

بورد) ممنوع می باشد و همچنین دانشجویان شاغل به تحصیل در مقطع دکترای تخصصی Ph.D تا زمان

فراغت از تحصیل استخدام نمی شوند

ح) مستخدمین استخدام کشوری و بطور کلی مستخدمین غیر هیات علمی نیز برای ورود به خدمت به صورت

عضویت هیات علمی تابع ضوابط و مقررات این آئین نامه می باشند.

ط) به کارگیری اعضای هیات علمی اخراجی موسسات ممنوع می باشد.

ماده ۱۷)

چنانچه در هریک از مراحل پذیرش یا پس از آن خلاف اطلاعات اعلام شده توسط متقاضی محرز شود، مراحل

طی شده کان لم یکن تلقی خواهد شد و در صورت صدور حکم استخدامی حکم صادره لغو و بلااثر می گردد.

فصل سوم : ترفیع پایه و ارتقا

ماده (۱۸):

اشخاصی که به خدمت هیات علمی مؤسسه پذیرفته می شوند در پایه یک مرتبه مربوطه قرار می گیرند. مگر آنکه سوابق خدمت قابل قبول مورد تأیید هیأت ممیزه دانشگاه یا هیأت ممیزه مرکزی داشته باشند که در این صورت، پایه آنان در هر یک از مراتب طبق مقررات این آئین نامه مطابق تکالیف عمومی اعضای هیأت علمی حسب مورد تعیین می گردد.

ماده (۱۹):

به اعضای هیات علمی (آموزشی - پژوهشی و پژوهشی) در قبال هر یک سال خدمت قابل قبول در اجرای فعالیت های هفت گانه یک پایه ترفیع اعطا می گردد و در ارتقای اعضا پایه های قبلی محفوظ خواهد ماند. تبصره ۱: به ایام تعلیق و مرخصی بدون حقوق ترفیع تعلق نمی گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می افتد.

تبصره ۲: به ایام مرخصی استعلاجی بیش از ۴ ماه در سال و همچنین مرخصی زایمان بیش از ۶ ماه ترفیع تعلق نمی گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می افتد.

تبصره ۳: به دوران استفاده از بورس کوتاه مدت ، ماموریت علمی و فرصت مطالعاتی (کمتر از یک سال) ترفیع تعلق می گیرد. که ملاک بررسی گزارش پیشرفت کار در دوره های مذکور می باشد.

تبصره ۴: به اعضای هیات علمی که برای اخذ مدرک بالاتر به ماموریت آموزشی اعزام می شود، پس از فراغت از تحصیل و کسب مدرک مربوطه تا ۳ پایه ترفیع تعلق می گیرد.

تبصره ۵: به اعضای هیات علمی که خدمت وظیفه عمومی خود را طبق ماده یک قانون نحوه تامین هیات علمی گذرانده اند یک پایه ترفیع تعلق می گیرد.

تبصره ۶: به بورسیه های وزارت متبوع که متعهد خدمت به مؤسسه های وابسته می باشند، حداکثر به مدت سه سال تحصیلی از دوره مربوطه تا ۳ پایه پس از اتمام تحصیلات و اشتغال به کار آموزشی و پژوهشی در مؤسسه مورد تعهد ترفیع تعلق می گیرد.

تبصره ۷: در صورتی که ادامه تحصیلات در دو مقطع جداگانه انجام شده باشد و هر مقطع منتهی به اخذ یک درجه تحصیلی شده باشد ترفیعات موضوع تبصره های ۴ و ۶ با توجه به سنوات تحصیلی در هر مقطع قابل احتساب است.

ماده (۲۰)

اعضای هیات علمی (آموزشی - پژوهشی و پژوهشی) که به مرتبه بالاتر ارتقا می یابند، در همان پایه ای که در مرتبه قبلی داشته اند، قرار خواهند گرفت.

ماده (۲۱)

به اعضای هیات علمی مؤسسه ترفیعاتی به شرح زیر اعطا خواهد شد:

الف) به اعضای هیات علمی دانشگاه های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بندرعباس، زاهدان، ایلام، زابل، گناباد، لرستان، بیرجند، بوشهر، یاسوج، کردستان، سبزوار، شهرکرد، بجنورد و اردبیل به ازای هر سه سال خدمت یک پایه تا پنج پایه تشویقی بر اساس نتیجه ارزیابی و ارتقاء سالانه اعطا خواهد شد.

تبصره: موسسات جدید با تصویب شورای گسترش دانشگاههای علوم پزشکی کشور تعیین می گردد.

ب) بر اساس آیین نامه نخبگان (موضوع مصوبه شماره ۱۷۸۱۴/ت/۳۰۹۸۷/هـ مورخ ۸۳/۷/۱۲) به نخبگان یک پایه تشویقی تعلق می گیرد.

ج) ضمن رعایت قوانین تسهیلات استخدامی ایثارگران و حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از کارافتاده و مفقودالثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی و اصلاحات بعدی آن به اعضای هیات علمی ایثارگر ترفیعاتی به شرح زیر تعلق می گیرد:

ردیف	آزادگان، اسرا و مفقودین	جانبازان	رزمندگان	امتیاز
۱	تا یک سال سابقه اسارت، مفقودیت	۱۰٪ - ۱۹٪ از کار افتادگی	۶ ماه تا یک سال خدمت در جبهه (کمتر از ۶ ماه تعلق نمی گیرد)	۱ پایه ترفیع
۲	۱ تا ۲ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۲۰٪ - ۲۹٪ از کار افتادگی	۱ تا ۲ سال خدمت در جبهه	۲ پایه ترفیع
۳	۲ تا ۳ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۳۰٪ - ۳۹٪ از کار افتادگی	۲ تا ۳ سال خدمت در جبهه	۳ پایه ترفیع
۴	۳ تا ۴ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۴۰٪ - ۴۹٪ از کار افتادگی	۳ تا ۴ سال خدمت در جبهه	۵ پایه ترفیع
۵	۴ تا ۵ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۵۰٪ - ۵۹٪ از کار افتادگی	۴ تا ۵ سال خدمت در جبهه	۷ پایه ترفیع
۶	۵ تا ۶ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۶۰٪ - ۶۹٪ از کار افتادگی	۵ تا ۶ سال خدمت در جبهه	۹ پایه ترفیع
۷	۶ سال به بالا سابقه اسارت، مفقودیت	۷۰٪ از کار افتادگی به بالا	۶ سال به بالا خدمت در جبهه	۱۱ پایه ترفیع

تبصره ۱: بالاترین میزان ترفیع در ستون امتیاز جدول فوق ملاک تعیین ترفیعات می باشد.

تبصره ۲: مریبان مشمول قانون تسهیلات استخدام جانبازان بابت جانبازی بجای اعطای پایه از مابه التفاوت حقوق و مزایای مربی به استادیار با حفظ پایه استخدامی قبلی برخوردار خواهند شد.

ماده (۲۲)

به آن دسته از کارکنان استخدام کشوری که با استفاده از ماموریت آموزشی ادامه تحصیل داده و با اخذ مدرک بالاتر به عضویت هیات علمی در آمده اند حداکثر به مدت سه سال تحصیلی از دوره مربوطه تا ۳ پایه پس از اتمام تحصیلات و اشتغال به کار آموزشی و پژوهشی پایه تعلق می گیرد.

ماده ۲۳)

ترفیعات سالانه استحقاقی اعضای هیات علمی مشاغل سیاسی- اجرایی موضوع تبصره ۲ ماده ۱۰۵ و تبصره ۴ ماده ۱۰۶ بدون حفظ رابطه آموزشی و در مورد شاغلین سایر مدیریتها با حفظ رابطه آموزشی با موسسه متبوع اعطا می شود

ماده ۲۴)

دستورالعمل و روند اعطای پایه تشویقی به تصویب شورای موسسه خواهد رسید.

ماده ۲۵)

در صورت غیر قابل قبول بودن فعالیت عضودر طول سال، با تصویب کمیته منتخب ترفیع سالانه به وی تعلق نمی گیرد. این پایه بعدا نیز قابل احتساب نخواهد بود.

ماده ۲۶)

به اعضای هیات علمی که تمام وقت جغرافیایی هستند یا می شوند از زمان شروع فعالیت به صورت تمام وقت جغرافیایی به ازای هر ۵ سال خدمت تمام وقت جغرافیایی قابل قبول یک پایه تعلق می گیرد.

فصل چهارم : ماموریت ها

ماده ۲۷

مؤسسه مکلف است به منظور بالا بردن کفایت علمی و تخصصی اعضای هیأت علمی و همچنین مبادله نتایج فعالیت‌های علمی و پژوهشی، شرایط لازم را برای شرکت آنان در کنفرانس ها ، سمینارها ، کنگره ها و یا نظایر آن که در زمینه مرتبط بافعالیتشان که در داخل یا خارج از کشور تشکیل می شود و شرکت در آن مجامع راضوری تشخیص می دهد فراهم سازد و برای شرکت در این گونه مجامع ماموریت به مدت لازم درهر برنامه براساس دستورالعملی که به تفکیک اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی، تمام وقت و نیمه وقت تهیه وبه تصویب شورای مؤسسه می رسد را ، به ایشان بدهد.

تبصره: با صدور حکم ماموریت، پرداخت فوق العاده روزانه، هزینه رفت و برگشت و عوارض خروج از کشور بلامانع است.

ماده ۲۸

مؤسسه می تواند به منظور آشنا ساختن اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی با پیشرفت های علمی و فنی و تکمیل مطالعات آنها به ایشان بورس های کوتاه مدت یا ماموریت آموزشی در داخل یا خارج کشور که حداکثر از یک سال تجاوز نکند، اعطا نماید.

تبصره ۱: ارزیابی و تایید پیشرفت علمی دوره‌های فوق پس از اتمام دوره با رییس مؤسسه خواهد بود.

تبصره ۲: اعضای هیات علمی در مدت استفاده از دوره خارج از کشور از کلیه حقوق مستمر، فوق العاده شغل، فوق العاده جذب، کمک هزینه اولاد و عائله مندی و فوق العاده ویژه مرتبه خود استفاده خواهند کرد. مؤسسه متبوع موظف است هزینه رفت و برگشت، هزینه عوارض گذرنامه و خروج از کشور آنها و خانواده شان (حد اکثر ۴ نفر با احتساب متقاضی) را فقط یکبار در طول هر دوره پرداخت نماید.

تبصره ۳: حقوق و مزایای اعضای هیات علمی که از بورس های کوتاه مدت یا ماموریت آموزشی داخل کشور استفاده می نمایند توسط مؤسسه مبدا پرداخت خواهد شد. واحد میزبان حتی الامکان تسهیلات رفاهی نظیر مسکن را برای این اعضا فراهم می نمایند.

تبصره ۴: در موارد خاص مؤسسه می تواند اعضای هیات علمی غیر تمام وقت جغرافیایی را با تصویب شورای مؤسسه از مزایای این ماده بهره مند نماید.

ماده ۲۹

مؤسسه می تواند به منظور بالا بردن کفایت علمی و تخصصی اعضای هیات علمی به تعدادی از اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی که حداقل سه سال در مؤسسه خدمت کرده باشند، بورس بلند مدت برای طی دوره های آموزشی و اخذ مدارک تحصیلی بالاتر یا جدید در داخل یا خارج از کشور در رشته ها و مؤسسه ها یی که مورد تأیید و قبول مؤسسه باشد اعطا نماید. مدت این گونه بورس ها ۴ سال است.

تبصره ۱: مؤسسه در فواصل معین در مورد پیشرفت علمی اعضای هیات علمی که به بورس اعزام می شوند از دانشگاه ها و موسسات علمی محل مطالعه اطلاعات لازم را کسب خواهد نمود و در صورتی که بر مبنای گزارش

های واصله معلوم شود که عضو قادر به پیشرفت در رشته مورد مطالعه نیست، با تصویب رئیس مؤسسه حکم ماموریت وی لغو خواهد شد.

تبصره ۲: مدت بورسیه تا دو بار و هر بار تا شش ماه با تصویب شورای بورس مؤسسه قابل تمدید است.

ماده ۳۰)

استفاده کنندگان از بورسیه تحصیلی موظفند ریز نمرات یا گزارش پیشرفت مطالعات خود را به فواصل معین که در هنگام اعزام در هر مورد تعیین خواهد گردید و در هر حال از ۶ ماه تجاوز نخواهد کرد، به مؤسسه ارسال دارند و حداکثر ۲ ماه پس از پایان مطالعات خود گزارش جامعی در باره فعالیت های علمی و پژوهشی خود به مؤسسه تسلیم نمایند.

تبصره: اعطای پایه سالیانه منوط به ارائه گزارش به موقع و تایید آن می باشد.

ماده ۳۱)

اعضایی که از بورس استفاده می کنند باید متعهد شوند که در پایان مدت مطالعات به مؤسسه مراجعه و لااقل معادل سه برابر مدت استفاده از بورس برای مؤسسه خدمت نمایند و بدین منظور باید تضمینات مورد قبول مؤسسه را بسپارند.

تبصره: در موارد استثنایی در صورت موافقت مؤسسه با انتقال تعهد خدمت عضو هیأت علمی بورسیه در صورت پرداخت شدن هزینه های مترتب به میزانی که هیأت امنای تعیین می نماید، بلامانع است.

ماده ۳۲)

مدت استفاده از مواد ۲۷ و ۲۸ و نیز ماده ۲۹ به شرط رعایت ماده ۳۱ جزو سابقه خدمت دانشگاهی اعضای هیأت علمی محسوب می شود.

تبصره: به اعضای هیأت علمی که از بورس های کوتاه مدت و بلند مدت استفاده می نمایند در ایام بورسیه علاوه بر حقوق مستمر، فوق العاده شغل، فوق العاده جذب، کمک هزینه عائله مندی و اولاد و فوق العاده ویژه و هزینه رفت و برگشت و عوارض خارج از کشور، ثبت نام و شهریه دانشگاهی پرداخت می شود.

ماده ۳۳)

اعزام اعضای هیأت علمی مؤسسه به طور موقت به مؤسسه یا موسسات عالی پژوهشی داخل یا خارج از کشور یا به وزارتخانه ها و موسسات دولتی و موسسات عام المنفعه مستقل مندرج در جداول بودجه کل کشور و سازمان های بین المللی که دولت جمهوری اسلامی ایران عضویت آنها را پذیرفته یا سازمان هایی که دولت جمهوری اسلامی ایران شرکت در آنها را مقتضی بداند و همچنین مبادله استاد و دانشیار با سایر دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی و یا موسسات عالی پژوهشی داخلی و خارجی مجاز است.

ماده ۳۴

مؤسسه می تواند با موافقت مدیر گروه و تأیید رئیس مؤسسه اعضای هیات علمی خود را به دانشگاه ها یا موسسات آموزش عالی یا پژوهشی داخل کشور که با آنها قرارداد همکاری منعقد خواهد کرد برای مدتی که در قرار داد ذکر خواهد شد اعزام نماید.

تبصره: پرداخت حق الزحمه مندرج در قرارداد و هزینه رفت و برگشت به آنان بلامانع خواهد بود.

ماده ۳۵

در صورتی که وزارتخانه ها یا موسسات دولتی یا موسسات عام المنفعه مستقل مندرج در جداول بودجه کل کشور به خدمت یکی از اعضای هیات علمی مؤسسه نیاز داشته باشد مؤسسه می تواند با موافقت عضو مزبور برای مدتی که هیات ریسه مؤسسه آن را تعیین خواهد کرد او را به وزارتخانه یا مؤسسه متقاضی اعزام نماید.

تبصره: پرداخت حقوق و مزایای عضو هیات علمی در ایام ماموریت به عهده واحد مقصد می باشد.

ماده ۳۶

مؤسسه می تواند اعضای هیات علمی خود را برای تصدی مقامات آموزشی یا پژوهشی با موافقت عضو مزبور به دانشگاه ها یا موسسات عالی پژوهشی خارج از کشور تا میزان دو سال که مدت آنرا هیات ریسه مؤسسه تعیین خواهد کرد اعزام نماید.

ماده ۳۷

آن عده از اعضای هیات علمی که به عنوان کارشناس یا مامور به سازمان های بین المللی و یا طبق پیشنهاد دولت برای ماموریت خاص به خارج از کشور اعزام می شوند، مشمول مفاد ماده ۳۶ خواهند بود ولی مدت ماموریت آنان با تصویب هیات امناء مؤسسه تا سه سال دیگر قابل تمدید است.

تبصره: هیچگونه وجهی در ایام ماموریت به عضو از سوی مؤسسه پرداخت نمی گردد. در صورتیکه کسور بازنشستگی مدت مذکور اعم از سهم مستخدم و سهم مؤسسه از سوی عضو پرداخت گردد، مدت مذکور جزو سابقه خدمت وی محسوب می گردد.

فصل پنجم : فرصت های مطالعاتی

ماده ۳۸

اعضای هیات علمی آموزشی - پژوهشی و پژوهشی در صورت موافقت مؤسسه می توانند از فرصت های مطالعاتی در هر نوبت حداقل ۳ ماه و حد اکثر یکسال با اخذ تعهد مورد قبول مؤسسه و رعایت سایر مقررات استفاده نمایند. تبصره ۱: استفاده از فرصت مطالعاتی اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی به طور یکجا یا متناوب به ازای حداقل ۴ سال یک بار برای خارج از کشور و هر ۳ سال یک بار برای داخل کشور و برای اعضای تمام وقت حداقل هر ۶ سال یکبار برای خارج از کشور و هر ۴ سال یکبار برای داخل کشور امکان پذیر می باشد. اعضای هیات علمی نیمه وقت نمی توانند از فرصت مطالعاتی استفاده نمایند.

تبصره ۲: دستورالعمل این ماده به تصویب شورای مؤسسه می رسد.

ماده ۳۹

مؤسسه ای به عنوان مؤسسه میزبان در داخل یا خارج از کشور برای فرصت مطالعاتی قابل قبول است که مورد تأیید مؤسسه محل خدمت عضو هیات علمی باشد، به نحوی که عضو هیات علمی بتواند به موضوعات علمی و فنی و تحقیقاتی که در منطقه دانشگاهی وی امکان دسترسی به آن نیست، دست یابد. صلاحیت مؤسسه خارج از کشور باید به تأیید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برسد.

تبصره: مؤسسه در هنگام بررسی و تصمیم گیری سوابق علمی استاد و یا محقق را که متقاضی جهت گذراندن فرصت مطالعاتی به عنوان استاد راهنما معرفی نموده و نیز فعالیت های پژوهشی مؤسسه یا مرکز تحقیقاتی که متقاضی قصد عزیمت به آنجا را دارد مورد توجه قرار دهد.

ماده ۴۰

اولویت بندی و محاسبه امتیاز اعضای هیات علمی جهت استفاده از فرصتهای مطالعاتی بصورت زیر است:

- الف) ارتباط فرصت مطالعاتی با فعالیت های پژوهشی داوطلب در جهت رفع نیاز های کشور (حداکثر ۱۵ امتیاز)
- ب) ارتباط فرصت مطالعاتی با پیشبرد برنامه های آموزشی و پژوهشی مؤسسه متبوع (حداکثر ۱۵ امتیاز)
- ج) میزان مشارکت عضو هیات علمی در فعالیت های آموزشی، پژوهشی، خدماتی و اجرا به تشخیص مؤسسه و بر اساس آیین نامه ارتقا هر کدام حداکثر ۱۰ امتیاز (جمعاً حداکثر ۳۰ امتیاز)
- د) خدمت در مناطق محروم مؤسسه به ازای هر سال تحصیلی ۱۰ امتیاز (حداکثر ۳۰ امتیاز)
- ه) خدمت در مراکز تحقیقاتی صنعتی تولیدی و خدماتی در مناطق محروم کشور به صورت ماموریت به ازای هر سال کامل ۵ امتیاز، کسر سال به تناسب ماه محاسبه می شود (حداکثر ۲۰ امتیاز)
- و) در تمام بند های فوق برای اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی ضریب یک و دو دهم لحاظ گردد.
- ز) در هر سال حداکثر ۱۰٪ اعضاء هیات علمی مؤسسه یا مرکز آموزشی و پژوهشی می توانند از فرصت های مطالعاتی استفاده نمایند.

ماده (۴۱)

به اعضای هیأت علمی که از فرصت مطالعاتی داخل و خارج کشور استفاده می نمایند، علاوه بر پرداخت حقوق مستمر، فوق العاده شغل، فوق العاده جذب، کمک هزینه عائله مندی و اولاد و فوق العاده ویژه، هزینه ثبت نام، شهریه دانشگاه و حق ماموریت نیز تعلق می گیرد.

ماده (۴۲)

اعتبار اجرای برنامه فرصت های مطالعاتی در بودجه تفضیلی مؤسسه سالانه به تصویب خواهد رسید.
تبصره ۱: ما به التفاوت معادل ریالی مقرر ارزى فرصت مطالعاتى عضو و افراد خانواده وى (تا ۳ نفر) از محل اعتبارات مؤسسه پرداخت می گردد.
تبصره ۲: معادل ریالی هزینه های بیمه درمانی متناسب با مدت دوره از محل اعتبارات مؤسسه پرداخت می گردد.

ماده (۴۳)

استفاده کنندگان از فرصت مطالعاتی موظفند گزارش مطالعه و تحقیقات خود را هر شش ماه یکبار و حد اکثر تا دو ماه پس از اتمام دوره به مؤسسه ارائه نمایند.
تبصره: گزارش علمی و نهایی فرصت مطالعاتی بایستی به تائید شورای آموزشی و پژوهشی مؤسسه برسد، در صورت عدم تائید گزارش علمی و تحقیقی، استفاده از فرصت مطالعاتی بعدی منتفی خواهد شد و به میزان دوره فرصت مطالعاتی تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می افتد.

ماده (۴۴)

عضو هیأت علمی هنگام استفاده از فرصت مطالعاتی یا ماموریت آموزشی مرخصی استحقاقی به وی تعلق نمی گیرد و همچنین پس از برگشت از دوره فرصت مطالعاتی یا ماموریت آموزشی تا اتمام تعهدات نمی تواند از مرخصی بدون حقوق استفاده نماید.

ماده (۴۵)

انصراف از فرصت مطالعاتی یا ماموریت آموزشی پس از آنکه بخشی از آن انجام گرفته به عنوان یک بار استفاده برای اعضای هیأت علمی محسوب می گردد و باید دلایل آن نیز ارائه گردد و در صورت عدم تایید مؤسسه، هزینه های مصرف شده توسط عضو هیأت علمی باید مسترد گردد

فصل ششم : نظام پرداخت

ماده ۴۶

از اول فروردین ماه سال ۱۳۶۹ حقوق مرتبه و پایه اعضا هیات علمی رسمی به ترتیب زیر محاسبه می گردد:

(پایه $\times 5 +$ عدد مبنا) ضرب حقوق = حقوق

تبصره: عدد مبنا برای مربی آموزشیار، مربی، استادیار، دانشیار و استاد به ترتیب برابر ۱۰۰، ۹۰، ۱۲۵، ۱۴۵ و ۱۷۰ می باشد.

ماده ۴۷

از اول فروردین ماه هر سال ضرب حقوق موضوع ماده ۴۶ بر اساس قانون بودجه افزایش می یابد.

ماده ۴۸

حقوق مرتبه و پایه اعضای رسمی هیأت علمی موسسه و مراکز تحقیقاتی برابر مندرجات قوانین مصوب مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۲۶ و ۱۳۷۴/۸/۱۰ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات بعدی آن تعیین و برقرار می گردد.

ماده ۴۹

مؤسسه مکلف است به اعضای هیأت علمی اعم از اینکه مسئولیت آموزشی یا پژوهشی یا مدیریتی به عهده داشته باشند بر اساس آنکه تمام وقت جغرافیایی، تمام وقت و نیمه وقت باشند فوق العاده مخصوص برقرار نماید.

تبصره: تعیین میزان این فوق العاده و تخصیص آن به اعضای هیأت علمی بر حسب مرتبه آنان و همچنین افزایش یا تقلیل و یا حذف آن به پیشنهاد مؤسسه و تصویب هیأت امانا خواهد بود.

ماده ۵۰

فوق العاده محرومیت از مطب (تمام وقتی جغرافیایی) برابر مندرجات ماده واحده قانون اصلاح ماده ۲ قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب ۱۳۷۵/۱۰/۱۲ مجلس شورای اسلامی تعیین و برقرار می گردد.

ماده ۵۱

فوق العاده جذب همواره بر مبنای درصدی از حقوق مرتبه و پایه اعضای هیأت علمی تعیین می گردد و در حال حاضر ضرایب مصوب پیوست مورد اجرا می باشد. تغییر و اصلاح آن با تصویب هیأت امانای مؤسسه امکان پذیر می باشد.

تبصره: میزان ضرایب فوق العاده جذب و فوق العاده مخصوص برای اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی یک و دو دهم برابر ضرایب مصوب می باشد.

ماده ۵۲

فوق العاده ویژه هیأت علمی به استناد تصویب نامه ۵۴۱۰۲/ت/۳۱۹۴۱/هـ مورخ ۸۳/۱۰/۱۵ به شرح زیر تعیین و برقرار گردیده است و هرگونه تغییر در ضرایب فوق العاده ویژه با تصویب هیأت امانا صورت می پذیرد.

ضریب فوق العاده ویژه \times حقوق مبنا = فوق العاده ویژه هیأت علمی
ضریب فوق العاده ویژه برای اعضاء هیأت علمی برحسب رتبه برای مربی آموزشیار ۳/۶، مربی ۴، استادیار ۵/۶،
دانشیار ۵/۲ و استاد ۴/۸ می باشد.

ماده ۵۳

برای مشاغل سخت و زیان آور فوق العاده ای تحت عنوان فوق العاده سختی شرایط کار به صورت درصدی از
مجموع حقوق، پایه و فوق العاده مخصوص به متصدیان این گونه مشاغل تعلق می گیرد. میزان درصد و تعلق
مشاغل با تصویب هیأت امنای تعیین و برقرار می گردد.

ماده ۵۴

میزان فوق العاده مدیریت رؤسای دانشگاه ها و دانشکدههای مستقل علوم پزشکی، موسسات آموزش عالی و
پژوهشی با تصویب هیأت امنای تعیین و برقرار می گردد. ضریب فوق العاده مذکور برای سایر مدیران اعضاء هیأت
علمی برابر جدول پیوست می باشد. هرگونه تغییر در این جدول نیز منوط به تصویب هیأت امنای خواهد بود.

ماده ۵۵

میزان فوق العاده بدی آب و هوا و محرومیت از تسهیلات زندگی بر اساس جدول درصدهای پیوست و بر مبنای
حقوق مرتبه و پایه برقرار می گردد. هرگونه تغییر در ضرایب مربوطه منوط به تصویب هیأت امنای خواهد بود.

ماده ۵۶

برقراری فوق العاده های کمک هزینه عائله مندی و اولاد مطابق ضوابط جاری خواهد بود.

ماده ۵۷

باستناد ماده ۲۰ قانون حفاظت در برابر اشعه پرتوکاران، اعضاء هیئت علمی برحسب شغل، میزان پرتوگیری و
همچنین احتمال بالقوه پرتوگیری نامتعارف در محیط کار از فوق العاده کار با اشعه استفاده خواهند نمود.

ماده ۵۸

پرداخت حق التدریس برابر دستورالعمل پیوست صورت می پذیرد و هرگونه تغییر در مفاد آن با تصویب هیأت امنای
امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۵۹

پرداخت حقوق و مزایای اعضاء هیأت علمی نیمه وقت طبق دستورالعمل پیوست می باشد.

ماده ۶۰

پرداخت فوق العاده کارانه (طرح نظام نوین اداره بیمارستانی) به اعضاء هیات علمی که در مراکز آموزشی و درمانی
فعالیت دارند مبتنی بر کارکرد بالینی، عملکرد آموزشی و پژوهشی و بر اساس ارزشیابی دوره ای خواهد بود.

ماده ۶۱)

۲/۵٪ از محل سهم اعتبارات طرح نظام نوین اداره بیمارستانی در اختیار رییس مؤسسه به گروه های آموزشی بالینی پرداخت می شود تا بر اساس شاخص های مورد نظر گروه، به اعضای هیات علمی فعال در آموزش و پژوهش با اولویت اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی پرداخت گردد.

ماده ۶۲)

حقوق و مزایا و کلیه فوق العاده های مصوب پرداختی به اعضای هیات علمی رسمی عیناً قابل اعمال در مورد اعضای هیات علمی پیمانی نیز می باشد.

ماده ۶۳)

میزان حقوق و مزایای اعضای هیات علمی مشمول وظیفه که براساس ماده یک قانون نحوه تأمین اعضاء هیات علمی در مؤسسه خدمت می نماید در طول خدمت دوره ضرورت و پس از طی دوره آموزشی و نیز مشمولین خدمت پزشکان و پیراپزشکان و متعهدین از بدو شروع خدمت معادل اعضای هیات علمی هم مرتبه محاسبه و پرداخت می شود.

ماده ۶۴)

پرداخت فوق العاده روزانه مأموریت اعضای هیات علمی به میزان یک بیستم حقوق پایه و فوق العاده مخصوص می باشد.

ماده ۶۵) پرداخت سایر فوق العاده هایی که در این فصل اشاره ای نگردیده، برابر ضوابطی خواهد بود که به تصویب هیات امنا رسیده یا می رسد.

فصل هفتم : ارزیابی عملکرد

ماده ۶۶)

مؤسسه موظف است عملکرد سالانه اعضای هیات علمی خود را موردپایش و ارزیابی قرار دهد.

ماده ۶۷)

ارزیابی عملکرد سالانه اعضای هیات علمی بر اساس سیاست ها و راهبردهای مؤسسه و طی جلسه ای با حضور مدیر گروه آموزشی (حسب وضعیت با رییس بخش) تعیین می گردد.
تبصره ۱: در این جلسه مشخص خواهد شد چه مقدار از اوقات عضو هیات علمی صرف هر یک از فعالیت های هفتگانه او در سال گذشته شده است،ضمن آنکه این میزان برای سال جاری نیز تعیین می گردد.
تبصره ۲: وزن هر کدام از حیطه ها بر اساس نیاز سنجی گروه و دانشکده مربوطه و بر اساس برنامه ریزی آنها و مؤسسه خواهد بود که به اطلاع اعضای هیات علمی می رساند.
تبصره ۳: نحوی پایش و ارزیابی اعضای هیات علمی بر اساس دستورالعملی خواهد بود که به تصویب شورای مؤسسه می رسد.

ماده ۶۸)

نحوه ارائه مستندات در حیطه های مختلف فعالیت اعضای هیات علمی ، همچنین ارزیابی و پایش فعالیت های آنان طبق دستور العملی که به تصویب هیات ممیزه می رسد، خواهد بود.

ماده ۶۹)

نتیجه ارزیابی عملکرد عضو هیات علمی جهت ترفیع سالیانه، تبدیل وضعیت از پیمانی به رسمی آزمایشی ، از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی ، ارتقای مرتبه عضو هیات علمی و رکود علمی ملاک عمل خواهد بود.

فصل هشتم: بازنشستگی

ماده ۷۰)

اعضای هیأت علمی رسمی و بازمانگان آنها جز در مواردی که در این آئین نامه تصریح گردیده است از لحاظ بازنشستگی و وظیفه تابع قوانین و مقررات مستخدمین رسمی کشوری و قانون اصلاحات مقررات بازنشستگی و وظیفه مورخ ۶۸/۱۲/۱۳ و ۷۹/۲/۱۳ مجلس شورای اسلامی می باشند .

ماده ۷۱)

مقررات موضوع ماده ۳۰ لایحه قانونی استخدام اعضای هیأت علمی مؤسسه مصوب ۴۲/۶/۱۸ هیأت وزیران کماکان معتبر و قابل اجرا است.

ماده ۷۲)

مؤسسه مکلف است هر یک از اعضای رسمی هیأت علمی را که به سن ۶۵ سال تمام رسیده باشند یا سی سال خدمت کرده باشند، بازنشسته نماید.
تبصره: رئیس مؤسسه می تواند استثنائاً در مواردی که استفاده از خدمات علمی هر یک از اساتید اعضای هیأت علمی ضروری باشد تا ۷۰ سالگی از خدمات آنان استفاده نمایند.

ماده ۷۳)

شرط استفاده از بازنشستگی با حقوق تمام وقت جغرافیایی برای کسانی که به موجب این آئین نامه بازنشسته می شوند لااقل ده سال خدمت تمام وقت جغرافیایی در مؤسسه است.

ماده ۷۴)

بازنشستگی اعضای رسمی هیأت علمی که به امر تدریس اشتغال دارند با رعایت مقررات مربوطه در پایان هر نیم سال تحصیل امکان پذیر است.

ماده ۷۵)

مؤسسه می تواند اعضای هیأت علمی خود را که دارای حداقل ۲۵ سال سنوات خدمت و حداقل ۶۰ سال سن هستند با تقاضای عضو یا راسا با تصویب شورای مؤسسه، بازنشسته نماید.

ماده ۷۶)

مؤسسه می تواند با تقاضای باز خرید سنوات خدمت اعضای هیأت علمی که حائز شرایط بازنشستگی نیستند، موافقت نموده و درازاء هر سال خدمت مبلغی معادل ۴۵ روز حقوق و مزایای مستمر به آنان پرداخت نماید.
تبصره:۱: پرداخت حقوق و مزایای مدت مرخصیهای استحقاقی ذخیره شده به اعضای هیأت علمی باز خرید شده بلامانع است .

تبصره ۲: پرداخت کسورات بازنشستگی و یا انتقال آن به سایر صندوقهای بازنشستگی با تقاضای عضو هیات علمی باز خرید شده بلامانع است.

ماده ۷۷)

مستخدمین عضو هیات علمی که تابع صندوق تامین اجتماعی هستند، از لحاظ بازنشستگی، کار افتادگی و فوت مشمول قوانین ومقررات آن صندوق خواهند بود.

ماده ۷۸)

در صورت لغو یا عدم تمدید قرارداد مستخدمین پیمانی عضو هیات علمی معادل ۴۵ روز حقوق و مزایای مستمر به ازای هر سال خدمت به وی پرداخت می گردد.

ماده ۷۹)

به اعضای هیات علمی که بازنشسته می شوند به ازای هر سال خدمت یکماه آخرین حقوق و مزایای مستمر (حداکثر سی سال) به اضافه وجوه مربوطه به مرخصی های ذخیره شده پرداخت خواهد شد.

ماده ۸۰)

برای یکبار تعیین یا تغییر صندوق بیمه و بازنشستگی اعضای هیات علمی رسمی و پیمانی طبق قوانین ومقررات مستخدمین رسمی و پیمانی کارکنان دولت خواهد بود.

ماده ۸۱)

موسسه ملزم به رعایت آیین نامه تکریم استادان بازنشسته دانشگاهها مصوب شورایعالی انقلاب فرهنگی مورخ ۸۵/۱۲/۱۵ می باشد.

فصل نهم : مرخصی ها

قسمت اول: مرخصی استحقاقی

ماده ۸۲)

مدت مرخصی استحقاقی اعضای هیئت علمی از یکماه تا دوماه در سال به نسبت ایام خدمت، بر اساس دستورالعملی که به تصویب شورای موسسه می رسد، با اولویت مدت مرخصی بیشتر برای اعضای هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی و برجسته خواهد بود. صدور حکم مرخصی موکول به تأیید مدیر گروه مبنی بر تکمیل برنامه های محوله می باشد.

تبصره: مزاد ایام تعطیلات نوروزی نسبت به کارکنان مشمول استخدام کشوری جزء مرخصی سالیانه اعضای هیئت علمی محسوب می شود.

ماده ۸۳)

در ایام مرخصی کلیه حقوق و فوق العاده های مندرج در احکام کارگزینی قابل پرداخت می باشد.

ماده ۸۴)

اعضای هیئت علمی که از تمام یا قسمتی از مرخصی خود در طول سال استفاده ننمایند، مدت مرخصی باقیمانده قابل ذخیره و بازخرید نمی باشد.

تبصره: اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی می توانند سالانه حد اکثر یک ماه از مرخصی استحقاقی خود را با موافقت موسسه ذخیره نمایند.

ماده ۸۵)

اعضای هیئت علمی می توانند با موافقت رئیس مؤسسه مشروط به آنکه به برنامه های آموزشی دانشکده مربوطه لطمه ای وارد نشود از مرخصی استحقاقی سالانه و مرخصی ذخیره شده خود در هر سال تحصیلی حداکثر ۴ ماه استفاده نمایند.

تبصره: در موارد خاص با تصویب شورای موسسه میزان فوق تا یکسال قابل افزایش است.

ماده ۸۶)

در مواردی که عضو هیئت علمی در حین استفاده از مرخصی استحقاقی نیاز به مرخصی استعلاجی و یا زایمان داشته باشد مرخصی استحقاقی وی لغو و کان لم یکن تلقی می گردد.

ماده ۸۷)

مرخصی استحقاقی اعضاء هیئت علمی مأمور به تحصیل و بورسیه قابل بازخرید و ذخیره نمی باشد.

ماده ۸۸

در احتساب مرخصی روز و ماه و سال مطابق تقویم رسمی کشوری است که در مرخصی روزانه ماه سی روز حساب می‌شود.

ماده ۸۹

روزهای تعطیل که در بین مرخصی واقع است بعنوان مرخصی محسوب می‌شود.

ماده ۹۰

حقوق و فوق العاده های عضو هیات علمی در مدت مرخصی پس از صدور حکم مرخصی قابل پرداخت است.

ماده ۹۱

مؤسسه موظف است در پایان هر سال میزان ذخیره مرخصی استحقاقی اعضاء هیئت علمی را به آنان ابلاغ نماید.

ماده ۹۲

مؤسسه مکلف است نسبت به بازخرید مرخصی استحقاقی ذخیره شده عضو هیئت علمی در هنگام بازنشستگی اقدام نماید.

ماده ۹۳

مرخصی استحقاقی استفاده نشده مقامات موضوع ماده ۷۱ قانون خدمات کشوری و مقاماتی که طبق قوانین موضوع همتراز آنها شناخته شده اند در مدت تصدی مقامات مذکور کلاً قابل ذخیره می‌باشد.
تبصره: مسئولین مؤسسه با تأیید رئیس مؤسسه مشمول این ماده خواهند شد.

قسمت دوم: مرخصی استعلاجی

ماده ۹۴

هرگاه عضو هیئت علمی مؤسسه بیمار شود و آن بیماری مانع از خدمت او باشد، باید بلافاصله به دانشکده یا مؤسسه متبوع اطلاع دهد و گواهی پزشک معالج را ارسال دارد.

ماده ۹۵

مؤسسه مکلف است گواهی استراحت پزشک معالج عضو هیئت علمی تا مدت ده روز را برای اظهار نظر پزشک معتمد مؤسسه ارسال دارد و در صورتی که مفاد گواهی مورد تأیید قرار گیرد حکم مرخصی استعلاجی را صادر نماید.

تبصره ۱: چنانچه گواهی پزشک معالج مورد تائید پزشک معتمد قرار نگیرد و همچنین گواهی استراحت ناشی از بیماری بیش از ده روز می باید جهت تائید به شورای پزشکی مؤسسه ارسال گردد.

تبصره ۲: در صورتیکه گواهی پزشک معالج ارائه شده از سوی عضو هیات علمی مورد تائید شورای پزشکی مؤسسه قرار نگیرد، مدت مذکور بنا به تشخیص مسئول مربوطه بعنوان مرخصی استحقاقی و در صورت عدم وجود ذخیره مرخصی استحقاقی بعنوان مرخصی بدون حقوق و یا غیبت لحاظ خواهد شد.

تبصره ۳: حداکثر مدت استفاده از مرخصی استعلاجی در یکسال تقویمی چهار ماه می باشد که در این مدت حقوق و فوق العاده های مربوطه قابل پرداخت می باشد.

تبصره ۴: مرخصی های استعلاجی زایمانی برابر مقررات قانون خدمات کشوری درمورد اعضای هیات علمی قابل اعمال می باشد.

ماده ۹۶

تشخیص ابتلای عضو هیات علمی به بیماری صعب العلاج و تعیین مدت معذوریت وی به عهده شورای پزشکی مؤسسه می باشد. حداکثر مدت این معذوریت در هر نوبت شش ماه و تا زمان تشخیص از کار افتادگی (برابر قانون خدمات کشوری) قابل تمدید خواهد بود.

تبصره: در مدت مرخصی صعب العلاج مازاد بر چهار ماه استعلاجی حداکثر تا یکسال حقوق و فوق العاده های مربوطه پرداخت می شود و مازاد بر آن فقط حقوق پرداخت خواهد شد.

ماده ۹۷

کلیه گواهی هایی که در مورد بیماری عضو هیات علمی در خارج از کشور صادر می شود باید از حیث صحت صدور به تصدیق سفارتخانه یا کنسولگری یا نمایندگی ایران در محل برسد.

ماده ۹۸

حفظ پست سازمانی عضو هیات علمی در ایام مرخصی های استعلاجی بیماری های صعب العلاج بیشتر از یک سال الزامی نمی باشد.

ماده ۹۹

مرخصی استعلاجی و نحوه پرداخت غرامت دستمزد ایام بیماری اعضای هیات علمی پیمانی که تحت پوشش صندوق تأمین اجتماعی قرار دارند تابع مقررات خاص سازمان تأمین اجتماعی خواهد بود.

قسمت سوم: مرخصی بدون حقوق

ماده ۱۰۰

عضو هیئت علمی در طول مدت خدمت خود می تواند حداکثر سه سال از مرخصی بدون حقوق فقط در موارد زیر در صورت موافقت موسسه استفاده نماید. مشروط به اینکه در سازمان دیگری، شغلی موظف، نداشته باشد.

الف) پس از چهار ماه مرخصی استعلاجی سالانه به سبب ادامه همان بیماری و یا ابتلا به بیماری دیگر، قادر به خدمت نباشد و بیماری او هم صعب العلاج تشخیص داده نشود.

ب) به تشخیص مؤسسه احتیاج به استفاده از مرخصی بدون حقوق، مسلم باشد.

ج) اعضای هیات علمی زن که همسر آنها در مأموریت خارج از کشور به سر می‌برند می‌توانند تا پایان مأموریت حداکثر بمدت ۶ سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند.

د) برای ادامه تحصیل مرتبط با رشته تخصصی حداکثر ۵ سال

تبصره: موافقت با مرخصی بدون حقوق اعضای هیات علمی پیمانی در مدت قرارداد بلامانع می‌باشد و تمدید آن منوط به تمدید قرارداد خواهد بود.

ماده (۱۰۱)

عضو هیئت علمی باید تقاضای استفاده از مرخصی بدون حقوق خود را با ذکر علت و مدت آن از طریق گروه مربوطه به مؤسسه متبوع ارسال نماید. مؤسسه تصمیم لازم را در این باره اتخاذ می‌نماید.

ماده (۱۰۲)

احتساب مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنشستگی و سوابق خدمت برابر مقررات قانون خدمات کشوری خواهد بود.

ماده (۱۰۳) حفظ پست سازمانی در ایام مرخصی بدون حقوق بیشتر از شش ماه الزامی نمی‌باشد.

فصل دهم : تکالیف عمومی

ماده ۱۰۴)

مسئولیت و وظایف عضو هیات علمی بر فعالیت های آموزشی، پژوهشی، فرهنگی، توسعه فردی، فعالیت های اجرایی و مدیریتی، ارائه خدمات درمانی و ارتقای سلامت و فعالیت های تخصصی در خارج از مؤسسه نیز استوار است.

ماده ۱۰۵)

تعداد واحد موظف برای اعضای هیات علمی آموزشی که وظایف مدیریت به عهده ندارند ۱۰ تا ۱۷ واحد و ساعت موظف تدریس در هفته آنها بر اساس مراتب دانشگاهی به شرح زیر می باشد.

ردیف	مرتبۀ دانشگاهی هیات علمی آموزشی	ساعت موظف تدریس در هفته
۱	مربی آموزشیار	۱۷ ساعت
۲	مربی	۱۶ ساعت
۳	استادیار	۱۴ ساعت
۴	دانشیار	۱۲ ساعت
۵	استاد	۱۰ ساعت

تبصره ۱: اعضای هیات علمی که طرح های پژوهشی در دست اجرا دارند و باید وقت بیشتری را صرف امور پژوهشی بنمایند بنا به پیشنهاد مدیر گروه و تأیید رئیس دانشکده و یا رییس مرکز حسب مورد و تصویب شورای پژوهشی مؤسسه می توانند قسمتی از ساعات مربوط به آموزش را صرف امور پژوهشی نمایند مشروط بر اینکه ساعات تدریس و آموزش موظف از نصف میزان حداقل مندرج در این ماده کمتر نباشد.

تبصره ۲) واحد موظف تدریس اعضای هیات علمی که سمت های اجرایی دارند به شرح زیر می باشد:

ردیف	سمت اجرایی	واحد موظف تدریس
۱	مقامات شامل: رییس جمهور، معاونین رییس جمهور، معاونین معاون اول، وزراء، استانداران، سفرا، نمایندگان مجلس، معاونین وزیر، شهرداران	۰ واحد
۲	روسای دانشگاه های علوم پزشکی - روسای سازمان های مستقل	۱ واحد
۳	روسای دانشکده های مستقل، معاونین دانشگاه ها- مدیران کل ستادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۲ واحد
۴	روسای دانشکده ها و معاونین دانشکده های مستقل	۳ واحد
۵	معاونین دانشکده ها ، روسای بیمارستان ها	۴ واحد
۶	مشاورین و معاونان ادارات کل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۵ واحد

در خصوص سمت هایی که در جدول نیامده است شورای مؤسسه تصمیم گیری می نماید که این میزان نباید کمتر یا مساوی از واحد موظف تعیین شده برای مقام مافوق وی باشد.

ماده ۱۰۶

تعداد واحد موظف اعضای هیات علمی پژوهشی ۹-۶ واحد پژوهشی تعیین می گردد که این میزان با توجه به مراتب علمی و سمت اجرایی به شرح زیر می باشد:

ردیف	مرتبۀ دانشگاهی هیات علمی پژوهشی	واحد موظف
۱	مربی پژوهش	۹ واحد
۲	استادیار پژوهش	۸ واحد
۳	دانشیار پژوهش	۷ واحد
۴	استاد پژوهش	۶ واحد

تبصره ۱: فعالیت اعضای هیات علمی پژوهشی و بالینی بر اساس واحد پژوهشی (مانند واحد درسی در مؤسسه) محاسبه می گردد.

تبصره ۲: به مازاد بر واحدهای موظف تحقیق، متناسب با میزان افزایش فعالیت های پژوهشی و براساس مصوبات مربوط، حق تحقیق تعلق می گیرد. که میزان آن به ازای هر ساعت یک شصتم حقوق مینا و فوق العاده مخصوص مندرج در حکم استخدامی عضو هیات علمی خواهد بود.

تبصره ۳: به تدریس اعضای هیات علمی پژوهشی مطابق مصوبه مربوطه حق التدریس تعلق می گیرد.

تبصره ۴: واحد موظف پژوهشی اعضای هیات علمی (پژوهشی) که سمت اجرایی دارند به شرح زیر می باشد:

ردیف	سمت اجرایی	واحد موظف پژوهش
۱	مقامات شامل: رییس جمهور، معاونین رییس جمهور، معاونین معاون اول، وزراء، استانداران، سفرا، نمایندگان مجلس، معاونین وزیر، شهرداران	صفر واحد
۲	روسای پژوهشگاهها	۲ واحد
۳	روسای پژوهشکده ها و معاونین پژوهشگاهها	۳ واحد
۴	معاونین پژوهشکده ها و روسای مراکز تحقیقاتی	۴ واحد
۵	روسای انکیباتورها (مراکز رشد) و معاونین مراکز تحقیقاتی	۵ واحد
۶	مدیران گروه ها و بخشهای پژوهشی	۶ واحد

ماده ۱۰۷

اعضای هیات علمی نمی توانند وظایف محوله را به دیگری واگذار کنند. مؤسسه می تواند وظایف آنها را به طور موقت در موارد مرخصی، ماموریت و بیماری به سایر اعضا ارجاع نماید.

ماده ۱۰۸

اعضای هیات علمی شاغل (اعم از اینکه سمت اجرایی داشته و یا نداشته باشند) می توانند حداکثر تا ۸ واحد نظری به صورت حق التدریسی تدریس نمایند و در موارد استثنایی به پیشنهاد روسای دانشکده ها و تصویب

شورای مؤسسه می توانند ۴ واحد اضافی نیز تدریس نمایند (مجموعاً ۱۲ واحد حق التدریسی). واحدهای مربوط به پایان نامه های دوره کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی شامل حداکثر تعیین شده در این تبصره نمی باشد.

ماده ۱۰۹

هر گاه رئیس مؤسسه از رکود علمی و عدم کفایت و صلاحیت هر یک از اعضای هیات علمی مؤسسه برای اجرای وظایف آموزشی و یا پژوهشی مطلع گردد، کمیسیونی مرکب از سه استادی که صلاحیت رسیدگی در مورد کارهای آموزشی و پژوهشی وی را دارند تشکیل خواهد داد، تادراین زمینه تحقیق به عمل آورند و گزارش کاملی به رئیس مؤسسه ارائه دهند. تشکیل و گزارش کمیسیون مذکور به طور محرمانه خواهد بود و در صورتی که این گزارش حاکی از رکود علمی عضو یا عدم کفایت و یا صلاحیت او برای اجرای وظایف محوله باشد رئیس مؤسسه مراتب را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم به هیات ممیزه مؤسسه و در مؤسسه های فاقد هیات ممیزه به هیات ممیزه مرکزی ارجاع می نماید. چنانچه هیات ممیزه پس از رسیدگی به کلیه فعالیت های علمی و پژوهشی عضو و اخذ توضیحات لازم از او، رکود علمی یا عدم کفایت و صلاحیت عضو را محرز دانست به خدمت اوبعنوان عضو هیات علمی خاتمه داده و به یکی از روشهای زیر با وی رفتار می شود:

الف) با پیشنهاد هیات ممیزه و تأیید رئیس مؤسسه عضو هیات علمی را می توان به کادر درمانی تبدیل وضعیت نمود.

ب) در صورتی که عضو شرایط بازنشسته شدن را دارا نباشد، باز خرید می شود.

ج) در صورتی که عضو واجد شرایط بازنشسته شدن باشد، بازنشسته می شود.

ماده ۱۱۰

مؤسسه می تواند از بین اعضای هیات علمی شاغل یا بازنشسته یا افراد غیر عضو هیات علمی که دارای مدارک تحصیلی دانشگاهی هستند و همچنین از وجود استادان، دانشیاران، استادیاران و مربیان مؤسسه های دیگر با موافقت کتبی مؤسسه متبوع برای تدریس، تحقیق و تالیف استفاده نماید.

ماده ۱۱۱

نحوی محاسبه واحد های معادل آموزشی (واحد معادل) اعضای هیات علمی طبق دستورالعمل پیوست می باشد

فصل یازدهم : سایر مقررات

ماده ۱۱۲

عضو رسمی هیات علمی مؤسسه می تواند از خدمت مؤسسه مستعفی شود. قبول استعفا موکول به آن است که عضو لااقل دو ماه قبل از شروع نیم سال تحصیلی قصد خود را کتباً اعلام دارد. استعفا از تاریخی تحقق می یابد که مؤسسه به موجب حکم رسمی با آن موافقت کند. تبصره: انتقال یا پرداخت کسور بازنشستگی بر اساس قوانین و مقررات مربوطه می باشد.

ماده ۱۱۳

مؤسسه می تواند راسا یا طبق تقاضای موسسات دولتی یا ملی، اشخاص حقیقی یا حقوقی یا سازمان های بین المللی برای انجام امور فنی یا تخصصی یا تحقیقاتی به اعضای هیات علمی تمام وقت جغرافیایی خود که هیچگونه و به هیچ عنوان اشتغالی خارج از مؤسسه نداشته و در موضوع مربوط تخصص دارند ماموریت دهد که آن امر را در غیر اوقات موظف انجام دهند و از محل کمک ها و کارمزدی که در مقابل اجرای آن به مؤسسه پرداخت می گردد و یا در بودجه عمومی مؤسسه منظور می شود، طبق دستورالعملی که به تصویب هیات ریسه مؤسسه می رسد، حق الزحمه مناسبی علاوه بر حقوق و مزایای دریافتی به آنها پرداخت نماید .

تبصره:۱: اعضای هیات علمی تمام وقت در ساعت موظف می توانند نسبت به انجام خدمات خارج از مؤسسه که متناسب با تخصص و صلاحیت و شئون دانشگاهی آنان است اعلام آمادگی و تمهید مقدمه نمایند و پس از جلب موافقت مؤسسه انجام امور را عهده دار شوند و طبق ضوابطی که به تصویب رییس مؤسسه برسد حق الزحمه یا سهمیه خود را از طریق مؤسسه دریافت دارند.

تبصره:۲: کلیه درآمدهای مستمر و غیر مستمر ناشی از خدمات خارج از دانشگاهی اعضای هیات علمی در قبال هر نوع خدمت به هر صورت و عنوان با مجوز مؤسسه محل خدمت عضو وصول و سهم عضو طبق دستورالعملی که به تصویب هیات ریسه مؤسسه می رسد به او پرداخت می گردد. بدیهی است اینگونه خدمات به هیچ وجه نباید مانع از انجام وظایف اصلی عضو هیات علمی گردد.

ماده ۱۱۴

مؤسسه می تواند به اشخاصی که در رشته ای از معارف بشری به مقام شامخی رسیده و یا خدمات بزرگی به عالم انسانیت کرده باشند، عنوان استادی افتخاری اعطا کند. استاد افتخاری مشمول مقررات استخدامی هیات علمی مؤسسه نمی باشد. مؤسسه به استادان افتخاری ماهیانه مزایایی که میزان آن به تصویب هیات امنا می رسد، پرداخت نماید .

ماده ۱۱۵

پست های مدیریت که باید به اعضای هیات علمی مؤسسه محول شود، حتی الامکان به اعضای تمام وقت جغرافیایی واگذار شود. اینگونه پست ها و همچنین پست هایی که برای تصدی آنها می توان از اعضای هیات علمی استفاده نمود، در تشکیلات تفصیلی مؤسسه تعیین خواهد شد. تصدی بیش از یک پست سازمانی علاوه بر سمت آموزشی یا پژوهشی برای هر یک از اعضای هیات علمی مؤسسه ممنوع است.

ماده ۱۱۶

اعضای هیات علمی مؤسسه با رعایت اصل یک صد و چهل و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می توانند تصدی مشاغل سیاسی را بپذیرند که در این صورت مشمول قوانین و مقررات مقامات می گردند. تبصره ۱: به مشمولان این ماده در مدت تصدی مقامات مذکور حقوق و مزایا فقط از محل اعتبارات یک سازمان و بابت یک سمت قابل پرداخت است.

تبصره ۲: ارتقای مرتبه اعضای هیات علمی موضوع این ماده با رعایت کامل آئین نامه ارتقای اعضای هیات علمی دانشگاه ها و موسسات آموزش عالی و موسسات پژوهشی انجام خواهد شد.

تبصره ۳: اعضای هیات علمی موضوع این ماده در صورتی که حقوق و مزایای خود را بر اساس مقررات این آیین نامه از محل اعتبارات مؤسسه یا مؤسسه آموزش عالی یا مؤسسه پژوهشی متبوع دریافت دارند و یا ارتباط آموزشی خود را با مؤسسه متبوع حفظ نمایند، مشمول مقررات مربوط به ترفیع و مرخصی اعضا هیات علمی خواهند بود. تبصره ۴: پایه اعضای هیات علمی موضوع این ماده که به نمایندگی مجلس شورای اسلامی انتخاب می شوند، با توجه به مقررات ماده ۶ قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی در دوران نمایندگی قابل احتساب می باشد.

ماده ۱۱۷

ترتیب رسیدگی به تخلفات و تعیین مجازات انتظامی اعضای هیات علمی مؤسسه به موجب قانون و مقررات انتظامی اعضای هیات علمی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشور و آئین نامه اجرایی آن مصوب جلسه مورخ ۶۵/۵/۵ هیات وزیران و اصلاحات بعدی آن می باشد.

ماده ۱۱۸

مقررات مربوط به طرز تشکیل و اختیارات هیات ممیزه دانشگاهها کماکان به قوت خود باقی است.

ماده ۱۱۹

ارتقای اعضای هیات علمی براساس آیین نامه ای خواهد بود که به تصویب وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می رسد.

ماده ۱۲۰

اعضای هیات علمی مؤسسه نباید عضو هیات علمی مؤسسه دیگری باشند.

ماده ۱۲۱

انتقال اعضای هیات علمی مؤسسه به موسسات دیگر با موافقت مؤسسه مبدا و مقصد امکان پذیر است در این صورت رابطه استخدامی آنان با مؤسسه مبدا قطع می گردد.

تبصره: پرداخت فوق العاده هزینه سفر، نقل و انتقال برابر مقررات قانون خدمات کشوری بلا مانع خواهد بود.

ماده ۱۲۲

در مواردی که حکم خاصی برای برخی از قوانین و مقررات آئین نامه اداری و استخدامی اعضای هیات علمی پیش بینی نگردیده تا وضع مقررات جدید، مقررات قبلی کماکان نافذ می باشد.

ماده ۱۲۳

این آیین نامه در ۱۲۳ ماده و ۷۴ تبصره به تصویب هیات امنای مؤسسه رسید.